

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Loutfi Management Propriété Intellectuelle SARL

Vastustajad apellatsioonimenetluses: AMJ Meatproducts NV, Halalsupply NV

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta⁽¹⁾ artikli 9 lõike 1 punkti b tuleb Euroopa Liidu põhiõiguste harta⁽²⁾ artikleid 21 ja 22 arvestades tõlgendada nii, et ühenduse kaubamärgi, milles domineerib araabiakeelne sõna, ja tähise, milles domineerib teine, kuid visuaalselt sarnane araabiakeelne sõna, segiajamise tõenäosust hinnates võivad või isegi peavad liikmesriikide pädevad kohtud kontrollima ja arvesse võtma nende sõnade hääldamise ja tähenduse erinevust, kuigi araabia keel ei ole liidu ja liikmesriikide ametlik keel?

⁽¹⁾ ELT L 78, lk 1.

⁽²⁾ EÜT 2000, C 364, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 1. aprillil 2014 – AEEG versus Antonella Bertazzi jt

(Kohtuasi C-152/14)

(2014/C 194/16)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Autorità per l'energia elettrica e il gas (AEEG)

Vastustajad: Antonella Bertazzi, Annalise Colombo, Maria Valeria Contin, Angela Filippina Marasco, Guido Guissani, Lucia Lizzi ja Fortuna Peranio

Eelotsuse küsimused

1. Kas põhimõtteliselt – seoses ülesannetega, mis ei ole muutunud ja mis on samad nii tähtajalise kui ka tähtajatu teenistussuhtega isikute puhul – võib asuda seisukohale, et [direktiivile 1999/70/EÜ⁽¹⁾ lisatud raamkokkuleppe] klausli 4 lõikega 4 on kooskõlas selline siseriiklik õigusnorm (nagu 2008. aasta dekreetseaduse nr 112 artikli 75 lõige 2), mille kohaselt kustutatakse täies ulatuses sõltumatute ametiasutuste juures tähtajaliste teenistussuhete raames omandatud teenistusstaaz juhul, kui asjaomased teenistujad võetakse erandkorras alaliselt teenistusse valikukatsete alusel, mida ei saa kuidagi samastada teiste teenistujate poolt eksameid sooritades läbitud palju rangema avaliku konkursiga, kuid mis on teenistujalt nõutavate ülesannete täitmise suutlikkuse tuvastamise vahendina siiski kooskõlas Itaalia põhiseaduse artikli 97 kolmanda lõiguga, sest need on ette nähtud seadusandlikul tasandil?
2. a) Kas – juhul kui eespool nimetatud säte loetakse ühenduse põhimõtete vastuolus olevaks seoses asjaomaste tähtajalise teenistussuhtega isikutega – on võimalik välja selgitada objektiivsed põhjused „sotsiaalpoliitiliste eesmärkide” saavutamiseks mõeldud erandi tegemiseks võrdsest kohtlemisest, mis tuleb tagada sellistele teenistujatele võrreldes tähtajatu teenistussuhtega isikutega, ja mis sel juhul seisnevad nõudes vältida alaliselt teenistusse võetud teenistujate „paralleelselt” sisestamist nende teenistujate kõrval, kes on juba teenistusse võetud konkursipõhise avalikku teenistusse võtmise üldreegli alusel (selle reegli näeb ette eespool juba viidatud põhiseaduse artikli 97 kolmas lõik; reeglist võib seadusandlikul tasandil kehtestada sellise erandi, nagu on ette nähtud põhikohtuasjas ja mis näeb ette lihtsa valikumenetluse läbimise), ja kas selliseid põhjuseid – arvestades sellega, mida on juba sedastanud Euroopa Kohus oma 7. märtsi 2013. aasta määruse [kohtuasjas C-393/11] punktis 47 – võib proportsionaalsuse aspektist pidada tasakaalustatuks, kui alaliselt teenistusse võetud tähtajalistele teenistujatele määratakse lihtsalt isiklik toetus, mis ei ole palgatõusuga kumuleeritav ja mida ei saa ümber hinnata, kusjuures juba omandatud palgaastme tavapärase areng katkeb ja kaob võimalus taotleda kõrgemat ametiastet?

- b) Kas vastupidi, kui kord on juba ikkagi tuvastatud sobilikkus täita teatud ülesandeid, võivad kõrgema palga-ja ametiastme määramise eesmärgil selliste ülesannete nõuetekohase täitmise korrapärane hindamine ning hiljem teise teenistusgruppi üleminekuks korraldatav konkurss kujutada endast alaliselt teenistusse võetud teenistujate olukorra nõuetekohast tasakaalustamist nende teenistujate olukorraga, kes võeti teenistusse avaliku konkursi abil, ilma et oleks vaja kustutada esimeste poolt juba omandatud teenistusstaži või palgaastet (lisaks niimoodi, et teisena nimetatute kasuks ei esine ühtegi hinnatavat eelist eespool kirjeldatud AEEG karjääriarengu korralduses), mistõttu käesoleval juhul puuduvad objektiivsuse ja läbipaistvuse nõuetele vastavad objektiivsed põhjused erandi tegemiseks direktiivist 1999/70/EÜ seoses kõnealuste teenistustingimustega selles erilises kontekstis?
3. Kas igal juhul tuleb – nagu näib tulenevat 7. märtsi 2013. aasta kohtumääruse punktides 47 ja 54 – tõepoolest mõõnda, et on ebaproportsionaalne ja diskrimineeriv omandatud teenistusstaži täies ulatuses kustutamine (ja sellest tulenevalt tuleb jätta kohaldamata seda ettenägev siseriiklik õigusnorm) –, kuid ilma et seejuures kaoksid ära eespool nimetatud konkursi edukalt läbinud isikute olukorra kaitsmise nõuded, kusjuures selles osas võetavate meetmete osas jääb otsuste tegemine ametiasutuste hoolsa kaalutlusõiguse raamesse (need meetmed võivad leida väljendust „boonuse” näol või konkursi edukalt läbinud isikutele eelisjärjekorras kõrgema ametiastme andmises või muude meetmete näol, mille võtmine jääb siseriiklikele ametiasutustele oma teenistujatega seotud küsimuses kuuluva kaalutluspädevuse raamesse)?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Töandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Raad van State (Madalmaad) 3. aprillil 2014 – Minister van Buitenlandse Zaken versus K ja A

(Kohtuasi C-153/14)

(2014/C 194/17)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Raad van State

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Minister van Buitenlandse Zaken

Vastustajad: K ja A

Eelotsuse küsimused

1. a) Kas mõistet „integratsioonimeetmed”, mis sisaldub nõukogu 22. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/86/EÜ perekonna taasühinemise õiguse kohta (ELT L 251, lk 12, parandus ELT L 71; ELT eriväljaanne 19/06, lk 224) artikli 7 lõikes 2, tuleb tõlgendada nii, et liikmesriikide pädevad asutused võivad taasühinemist taotleva isiku pereliikmelt enne talle sissesõidu- ja elamisloa väljastamist nõuda, et ta tõendaks, et tema selle liikmesriigi ametliku keele oskus vastab Euroopa Nõukogu ühtse keeleõppe raamdokumendis määratletud keeleoskustasemele A1 ja et tal on põhiteadmised selle liikmesriigi ühiskonnast?
- b) Kas kõnealusele küsimusele vastamisel on oluline, et ka meetmete proportsionaalsuse kontrollimisel, mida on kirjeldatud Euroopa Komisjoni 15. novembri 2011. aasta rohelises raamatus ⁽¹⁾ Euroopa Liidus elavate kolmandate riikide kodanike suhtes perekonna taasühinemise õiguse kohaldamise kohta, ei jäeta liikmesriiki sisenemise ja seal elamise taotlust, juhul kui pereliige ei ole tõendanud, et ta ei ole vaimse või füüsilise puude tõttu püsivalt võimeline integratsioonieksamit sooritama, vastavalt punktis 1a märgitud kohustust ettenägevatele siseriiklikele õigusnormidele rahuldumata vaid siis, kui kokku langevad täiesti erilised isiklikud asjaolud, mis õigustavad eeldust, et pereliige ei ole püsivalt võimeline integratsioonitingimusi täitma?
2. Kas viidatud rohelises raamatus kirjeldatud proportsionaalsuse kontrolli arvestades on direktiivi 2003/86/EÜ ja eelkõige selle artikli 7 lõike 2 eesmärgiga vastuolus asjaolu, et eksami eest, millega tehakse kindlaks, kas pereliige vastab viidatud integratsioonitingimustele, tuleb eksami igakordsel sooritamisel tasuda 350 eurot ja eksami ettevalmistuspaketi eest ühekordselt 110 eurot?

⁽¹⁾ KOM(2011) 735 (lõplik).